

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Macák Dolejšovou ve věci

navrhovatelů:

a) **Mgr. A. Š.**, narozený xxx
bytem xxx

b) **PaedDr. M. G.**, narozený xxx
sídlem xxx

oba zastoupeni Mgr. Vratislavem Urbáškem, advokátem
sídlem Národní 973/41, 110 00 Praha 1

za účasti:

Tělovýchovná jednota Spoje Praha, IČ 00541991
sídlem Na Balkáně 812/21, 130 00 Praha 3

zastoupená Mgr. Miroslavem Synkem, advokátem
sídlem Balbínova 223/5, 120 00 Praha 2

o určení neplatnosti rozhodnutí shromáždění ze dne 2.3.2016

takto:

- I. Řízení se zastavuje podle ustanovení § 96 odst. 2 o. s. ř. pro zpětvzetí návrhu.
- II. Navrhovatelé a), b) jsou povinni nahradit společně a nerozdílně účastníku náklady řízení ve výši 24 684,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce účastníka.
- III. Navrhovatelé a), b) jsou povinni nahradit společně a nerozdílně České republice náklady na odměnu opatrovníka ve výši 7 090,60 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení na účet Městského soudu v Praze číslo 19-2928021/0710, variabilní symbol 7822001620.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelé a), b) (dále navrhovatelé) se domáhali vyslovení neplatnosti rozhodnutí shromáždění delegátu ze dne 2.3.2016.
2. Podáním doručeným soudu dne 21.12.2021 vzali návrh zpět. Zrekapitulovali, že dne 30.3.2011 došlo k nepřátelskému převzetí TJ Spoje, kdy byli navrhovatelé jako dosavadní členové statutárního orgánu z této funkce na členské konferenci, která se prokazatelně konala v rozporu se stanovami TJ Spoje, odvoláni, přičemž tuto členskou konferenci napadli u Obvodního soudu pro Prahu 3, kde je řízení doposud vedeno pod sp. zn. 19 C 62/2011 (o nezákonnosti této členské konference již bylo jednou pravomocně rozhodnuto, nicméně věc byla Nejvyšším soudem vrácena soudu prvního stupně k dalšímu projednání); po této členské konferenci konané v roce 2011 se snažili sporní zástupci žalované, pan A. V. a M. K., odstranit spornost rozhodnutí přijatých na členské konferenci konané 30.2.2011 tím, že uspořádali další členské konference, a to členskou konferenci uskutečněnou dne 22.1.2014 a následně členskou konferenci uskutečněnou dne 2.3.2016, jejíž neplatnost byla napadena rovněž. Obvodní soud pro Prahu 3 (a následně i odvolací soud) v řízení o členské konferenci 30.3.2011 vedeném pod sp. zn. 19 C 62/2011 konstatoval, že uskutečnění členské konference žalované v roce 2014 nemohlo odstranit žádnou ze sporných okolností členské konference účastníka konané v roce 2011, tj. zejména spornost změny statutárních orgánů žalované, a

upozornil účastníky, že uskutečnění žádné nové členské konference nemůže zhojit případné vady a nezákonnosti rozhodnutí přijatých na předchozí členské konferenci žalované 30.3.2011, a je proto zapotřebí vyčkat rozhodnutí soudu v této věci. Členská konference 22.1.2014 a členská konference 2.3.2016 (napadená v tomto řízení) byly ze strany sporných zástupců účastníka uskutečněny i přes toto poučení soudu. Proto navrhovatelé napadli i členskou konferenci konanou 22.1.2014, a přesvědčení, že ani další, v pořadí již třetí členská konference, nebyla svolána řádně a v souladu s platnými stanovami a nemohla tak zhojit případné vady a nezákonnosti rozhodnutí původní členské konference konané 30.3.2011, napadli návrhem na vyslovení neplatnosti také členskou konferenci konanou 2.3.2016.

3. Podrobně rozebrali okolnosti „nepřátelského převzetí TJ Spoje“, když po odvolání navrhovatelů v rámci členské konference 30.3.2011 ze statutárního orgánu TJ Spoje začaly spolek fakticky ovládat osoby, které byly dosazeny do orgánů místo navrhovatelů. Tyto osoby zneužily svého postavení a začaly vůči žalobcům podnikat řadu kroků, kterými významným způsobem zasáhly do jejich osobnostní sféry. Konkrétně účastník jednající A. V. inicioval trestním oznámením ze dne 2.10.2012 zahájení trestního stíhání navrhovatelů kvůli údajnému porušování povinností při správě cizího majetku, a to právě majetku TJ Spoje, které bylo po podání obžaloby státním zástupcem projednáváno u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. 14 T 68/2015. Osoby jednající v působnosti statutárního orgánu TJ Spoje po celou dobu v tomto trestním řízení aktivně vystupovaly za TJ Spoje jako za poškozenou a domáhali se náhrady údajné škody, kterou měli TJ Spoje navrhovatelé při výkonu funkce způsobit. Na základě pravomocného trestního rozsudku vydaného Městským soudem v Praze dne 11.9.2018 pod sp. zn. 6 To 190/2018 si následně nechali od navrhovatelů tuto údajnou škodu ve výši 1.238.000,- Kč zaplatit. Teprve poté, co Nejvyšší soud České republiky potvrdil, že navrhovatelé svým jednáním TJ Spoje žádnou škodu nezpůsobili, byli navrhovatelé rozsudkem ze dne 10.6.2021, č.j. 14 T 68/2015-6666, zproštěni obžaloby v plném rozsahu. Částku zaplacenou navrhovateli na základě zrušeného trestního rozsudku však TJ Spoje do dnešního dne zadržují, a to i přesto, že byli k jejímu vrácení vyzváni.
4. Události okolo první členské konference konané 30.3.2011, jakož i na ně navazujících členských konferencí, kterými se osoby jednající za TJ Spoje snažily zhojit nezákonnost první členské konference, měly za následek významný zásah do práv navrhovatelů a do jejich pracovního i osobního života. Nezbyvalo nic jiného, než se konání osob, které za TJ Spoje jednaly, avšak byli do této funkce zvoleni protiprávně a v rozporu se stanovami TJ Spoje, bránit mimo jiné napadáním všech dalších členských konferencí, které následovaly po první, protože jejich nečinností ohledně byt' jen jediné členské konference by přišli o možnost zvrátit vývoj situace v TJ Spoje.
5. Navrhovatelé byli nicméně vzhledem k okolnostem nuceni přehodnotit svůj dosavadní procesní postup, když zejména délka řízení (kdy je to již přes 10 let od první členské konference a doposud nebylo rozhodnuto!) způsobila, že pokračování v tomto řízení již postrádá ekonomický, časový i věcný smysl. Jinými slovy, i když byly členské konference svolány osobami k tomu neoprávněnými, a i kdyby soudy nyní návrhu navrhovatelů vyhověly, „nic už to nezmění“.
6. Vzhledem k výše uvedenému vzali navrhovatelé návrh v celém rozsahu zpět a požádali soud, aby při rozhodování o nákladech řízení zohlednil okolnosti hodné zvláštního zřetele, jak dále specifikovali, a nepřiznal účastníku náklady řízení. Okolnosti hodné zvláštního zřetele spočívají v tom, že návrh podali z procesní opatrnosti, když bylo zřejmé, že členská konference následující po první nezákonné členské konferenci konané 30.3.2011 se nemohou konat po právu, když jsou svolávány osobami do svých funkcí nezákonně zvolenými na původní členské konferenci v roce 2011. Záleželo právě na výsledku řízení o neplatnosti členské konference konané 30.3.2011 sp. zn. 19 C 62/2011, nicméně v tomto řízení doposud

nebyl vynesena konečný rozsudek, a to i přesto, že toto řízení už trvá více než 10 let. Pokud účastník, resp. jeho statutární orgán svolal další členské konference i přesto, že členská konference, na které byl tento nový statutární orgán zvolen do funkce, se nekonala v souladu se zákonem, musel také vědět, že navrhovatele napadnou i tyto následující členské konference, jelikož pokud by tak neučinili, došlo by ke zhojení nezákonnosti nepřátelského převzetí účastníka, které se odehrálo v roce 2011.

7. Návrh byl tedy podán důvodně a z důvodu chování účastníka, resp. jeho statutárního orgánu. Nebyli to totiž navrhovatelé, ale právě účastník, kdo po sporné členské konferenci 30.3.2011 konáním dalších členských konferencí zapříčinil, že navrhovatelé museli z procesní opatrnosti návrh podat. Navrhovatelům nezbyvalo nic jiného než napadnout všechny členské konference, které se konaly po sporné členské konferenci 30.3.2011, učinili tak a napadli rozhodnutí přijaté na členské konferenci konané dne 22.1.2014, na členské konferenci konané dne 2.3.2016 a na členské konferenci konané dne 14.3.2018. Ve všech těchto řízeních byla procesní obrana účastníka postavena na stejných argumentech, tedy zejména na tom, že navrhovatelům nesvědčí aktivní legitimace, jelikož nejsou členy účastníka a nemají na výsledků právní zájem. K takové argumentaci se účastník uchýlil i přesto, že nesplnění povinnosti navrhovatelů jako členů TJ Spoje uhradit členský příspěvek ve výši 100 Kč do 11.4.2011 bylo způsobeno právě tím, že „nový“ statutární orgán je o tomto řádně neinformoval; účastník doposud neprokázal, že tyto členské příspěvky byly vůbec nějakými členy uhrazeny, a tedy buď neměla TJ Spoje členskou základnu, nebo nemohlo členství navrhovatelů pro jejich neuhrazení jako jediným zaniknout; druhé variantě nasvědčuje i to, že se nový statutární orgán TJ Spoje snažil navrhovatele jako členy ze spolku vyloučit rozhodnutím přijatým na členské konferenci konané dne 23.5.2018, tedy takové tvrzení ve světle jednání samotné TJ Spoje neobstojí.
8. V mezidobí došlo k rozhodnutí v řízení o členské konferenci konané 22.1.2014, a to tak, že návrh na určení, že veškerá usnesení členské konference účastníka, spolku TJ Spoje, přijatá na zasedání konaném 22.1.2014, jsou neplatná, byl zamítnut. Ačkoli okolnosti konání členské konference v roce 2014 a oprávněnost osob, které tuto svolaly, tak učinit, je sporná, soud v tomto případě nedovodil dostatek aktivní legitimace na straně žalobců. Na nákladech řízení v tomto případě již uhradili žalobci žalované celkem částku ve výši 20.570,- Kč (12.342,- Kč jako nákladů prvostupňového a 8.228,- Kč jako nákladů druhostupňového řízení). Stejně tak v případě členské konference konané 14.3.2018, ve které nebyla shledána aktivní legitimace žalobců, již žalobci uhradili TJ Spoje na nákladech řízení celkem 40.321,- Kč (tj. 32.456,- Kč jako nákladů prvostupňového a 7.865,- Kč jako nákladů druhostupňového řízení).
9. Poukázali na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 10. 2017, sp. zn. 21 Cdo 2082/2017, dle kterého „závěr soudu o důvodech hodných zvláštního zřetele pro nepřiznání (snížení) náhrady nákladů řízení předpokládá existenci okolností, pro které by v konkrétním případě bylo nespravedlivé ukládat náhradu nákladů řízení tomu účastníku, který by měl náklady řízení podle jeho výsledku hradit, a za kterých by zároveň bylo možné spravedlivě požadovat na oprávněném účastníku, aby náklady řízení jím vynaložené nesl ze svého.“
10. Navrhovatelé mají za to, že povaha a okolnosti sporu, jakož i podíl účastníka na zahájení řízení, lze považovat za důvody hodné zvláštního zřetele, kvůli kterým by měl soud v souladu s ustanovením § 150 o.s.ř. rozhodnout tak, že se účastníku nepřiznávají náklady řízení a že si strany řízení nesou každá své náklady. Opačné rozhodnutí by totiž dle názoru navrhovatelů odporovalo zásadě spravedlnosti a principu procesního zavinění.
11. Účastník vyslovil souhlas se zpětvzetím návrhu. Pokud jde o náklady řízení, trval na jejich přiznání. Připomněl, že v rámci ústního jednání u soudu byli navrhovatelé poučeni, popř. vyzváni (i.)ve smyslu § 118a odst. 1 o.s.ř. tvrdit, kdy podali přihlášku za člena účastníka, k tomuto tvrzení označit důkazy, listinné důkazy doložit ve smyslu ust. § 118 odst. 3 o.s.ř. ;

- (ii.) ve smyslu ust. § 118a odst. 1 o.s.ř. tvrdit, kdy zaplatili členské příspěvky, splatné do 11.4.2011, a podle ust. § 118a odst. 3 o.s.ř. k tvrzení o placení členských příspěvků označit důkazy, listinné důkazy doložit; ((iii.; podle ust. § 118a odst. 1 o.s.ř. doplnit tvrzení, v čem spatřují zájem hodný právní ochrany na určení neplatnosti napadeného rozhodnutí, ve smyslu § 118a odst. 3 o.s.ř. k tomuto označit důkazy, listinné důkazy doložit.“
12. Připomněl dále, že bylo opakovaně rozhodnuto Obvodním soudem pro Prahu 3, Městským soudem v Praze i Vrchním soudem v Praze, přičemž navrhovatelé nebyli ani v jednom ze sporů aktivně legitimováni k podání žaloby. A to je také důvodem, proč nyní navrhovatelé vzali návrh zpět. Nikoli skutečnosti, které uvádějí ve zpětvzetí návrhu. Ve všech sporech, které byly dříve rozhodnuty, byla náhrada nákladů řízení přiznána.
  13. K argumentaci navrhovatelů uvedl účastník, že poukaz na vývoj v trestní věci navrhovatelů nemá relevanci k projednávané věci, neboť skutečnost, zda se dopustili navrhovatelé trestné činnosti či nikoli nemá souvislost s tím, zda jsou aktivně legitimováni k podání žaloby. Navrhovatelé uvádí, že mají za to, že s ohledem na časový odstup už nevidí v žalobě smysl. Účastník tvrdí, že návrh byl od počátku nedůvodný a podaly jej osoby, které nebyly a nejsou aktivně legitimovány. Návrh byl vzat zpět poté, co byli navrhovatelé vyzváni k doložení aktivní legitimace a kdy prohráli všechny zbývající soudy s tím, že nebyli aktivně legitimováni a byla jim uložena povinnost k náhradě nákladů řízení. Navrhovatelé ani nemohou bez dalšího tvrdit, že byly členské konference svolány neoprávněnými osobami, neboť všechny soudní spory o neplatnost prohráli a u sporu vedeného Obvodním soudem pro Prahu 3, sp.zn.: 19 C 62/2011, jim bylo též v rámci předvídatelnosti naznačeno, že nebudou úspěšní.
  14. Neexistují tedy žádné okolnosti zvláštního zřetele hodné, které by odůvodňovaly nepřiznání náhrady nákladů řízení. Konstantně ve všech dalších věcech byla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť návrhy byly podány nedůvodně a osobami bez věcné legitimace. Navrhovatelé nemohou označovat členskou konferenci ze dne 30.3.2011 za neplatnou. Jednak dle ustálené judikatury Nejvyššího soudu platí, že se považuje za platnou, dokud není rozhodnuto o opaku, jednak byli navrhovatelé ve věci vedené Obvodním soudem pro Prahu 3, sp.zn.: 19 C 62/2011, upozorněni na názor soudu, že nejsou aktivně legitimováni a že nebudou úspěšní. Na straně navrhovatelů neexistují žádné okolnosti zvláštního zřetele hodné, které by odůvodňovaly nepřiznání náhrady nákladů řízení. Návrh byl zcela evidentně nedůvodný, podaný osobami bez aktivní legitimace a zpětvzetí bylo učiněno pouze z toho důvodu, že navrhovatelé věděli, že nedokážou reagovat na výzvy soudu k doplnění skutečností k aktivní legitimaci a že by následně došlo k zamítnutí žaloby. To, že navrhovatelé vezmou zpět žalobu v okamžiku, kdy už je jim známo, že věc prohraje, není jistě důvodem pro prominutí náhrady nákladů řízení. Ostatně sami navrhovatelé uvádí, že v ostatních řízeních byla účastníku náhrada nákladů řízení vždy uložena.
  15. Připomněl, že by měla být navrhovatelům navíc uložena povinnost k náhradě nákladů České republiky, které byly uhrazeny opatrovníkovi.
  16. Podle ust. § 146 odst. 2 o.s.ř. jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).
  17. Podle ust. § 150 o.s.ř. jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nebo odmítne-li se účastník bez vážného důvodu zúčastnit prvního setkání s mediátorem nařízeného soudem, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat.
  18. Soud posuzuje při rozhodování o náhradě nákladů řízení při zpětvzetí výlučně procesní zavinění. V posuzované věci nedošlo k tomu, že by navrhovatelé vzali návrh zpět pro chování účastníka; tím je míněno takové chování, které by odstranilo důvod podání návrhu, a

k němuž došlo poté, kdy byl návrh podán. K ničemu takovému nedošlo, navrhovatelé netvrdili, že by snad došlo k rozhodnutí účastníka, o zrušení rozhodnutí napadené konference.

19. Jakkoli soudu nepřislušní nijak zkoumat skutkový stav, pokud rozhoduje pouze o náhradě nákladů řízení, je namísto připomenout, že do dnešního dne není pravomocně rozhodnuto ve prospěch navrhovatelů o žádném návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí nejvyššího orgánu a je tedy nutno pohlížet na tato rozhodnutí jako na platná. Navrhovatelé si této zásady, která vychází z ustálené judikatury Nejvyššího soudu, museli být vědomi, když podávali návrhy na vyslovení neplatnosti dalších a dalších rozhodnutí nejvyššího orgánu účastníka. Museli si být vědomi i toho, že nelze zkoumat platnosti rozhodnutí nejvyššího orgánu v jiném řízení, než právě v řízení o vyslovení neplatnosti konkrétního rozhodnutí. Nelze jim tedy přičíst k dobru, že byli přesvědčení o neplatnosti, která dle jejich názoru vyvolávala neplatnost rozhodnutí dalších. Pak ovšem navrhovatelé museli vědět, že se vystavují nebezpečí neúspěchu v řízení, což s sebou nutně nese i náhradu nákladů řízení.
20. K domněnkám účastníka o skutečných důvodech zpětvzetí návrhu, tedy že navrhovatelé reagovali na výzvu soudu při jednání, pokud jde o tvrzení a důkazy osvědčující jejich aktivní legitimaci zpětvzetím lze uvést, že ale tato okolnost – i kdyby byly domněnky navrhovatele oprávněné - nemá na rozhodnutí o náhradě nákladů řízení vliv. Soud by se otázkou věcné aktivní legitimace zabýval až při řízení ve věci samé, což není případ rozhodnutí o náhradě nákladů řízení. Pro toto rozhodnutí je existence aktivní legitimace navrhovatelů bez významu.
21. Navrhovatelé svých chováním spočívajícím ve zpětvzetí návrhu procesně zavinili zastavení řízení a jsou povinni nést jeho náklady; důvodem zřetele hodným ve smyslu ust. § 150 o.s.ř. není to, že navrhovatelé jednali v pevném přesvědčení o tom, že jejich návrh je poprávu s ohledem na domnělou neplatnost předchozích rozhodnutí nejvyššího orgánu účastníka, natož to, že proti nim inicioval účastník trestní řízení. A pokud mají navrhovatelé vůči účastníku pohledávku z titulu nevydání bezdůvodného obohacení (tvrdí, že uhradili účastníku plnění na základě rozhodnutí, které bylo později rušeno), není to důvod k tomu, aby soud toto posoudil jako důvod podle ust. § 150 o.s.ř., nejde o okolnost věci, ke které by měl soud při rozhodování o nákladech řízení. Tato okolnost s projednávanou věcí přímo nesouvisí, a nepřímá souvislost je téměř nulová – snad jediné v tom, že se jedná o tytéž osoby.
22. Soud tedy přiznal účastníku plnou náhradu nákladů řízení, když procesní zavinění, pokud jde o zastavení řízení, svědčí výlučně navrhovatelům a důvody hodné zvláštního zřetele soud neshledal.
23. O nákladech řízení rozhodl soud dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Náhrada nákladů řízení náleží účastníku, který byl ve věci zcela úspěšný. Vynaložil náklady na právní zastoupení. Zástupce účastníka vykonal v řízení 6 úkonů právní služby dle podle ust. § 11 odst. 1 vyhl.č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů (dále jen AT), konkrétně převzetí zastoupení, písemné podání soudu - dovolání ze dne 9.5.2017, vyjádření ze dne 18.1.2021, vyjádření ze dne 3.9.2021, vyjádření 28.12.2021 a účast u jednání soudu dne 24.11.2021,. Při tarifní hodnotě úkonu právní služby ve výši 50 000,- Kč podle ust. § 9 odst. 4 písm. c) AT činí odměna podle ust. § 7 AT 3 100,- Kč za jeden úkon právní služby. Zástupce účastníka má dále nárok na paušální náhradu hotových výdajů podle ust. § 13 odst. 3 AT ve výši 300,- Kč za jeden úkon právní služby. Celkové náklady řízení vynaložené účastníkem činí 20 400,- Kč. Protože právní zástupce účastníka je registrován jako plátců DPH, přiznal soud náhradu nákladů podle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř. včetně 21% DPH, což činí 4 284,- Kč. Celkem jsou navrhovatelé a), b) povinni zaplatit na náhradě nákladů řízení k rukám právního zástupce účastníka částku 24 684,- Kč.
24. Výrok o náhradě nákladů řízení k rukám zástupce účastníka je odůvodněn ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.

25. Účastníku byl v průběhu řízení ustanoven opatrovník, to usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1) (dříve věc projednávajícím) č.j. 19 C 226/2016-58 ze dne 20.7.2016 z důvodu dle ust. § 29 odst. 2 o.s.ř. Byla mu přiznána odměna ve výši 7 090,60 Kč usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1) č.j. 19 C 226/2016-191 ze dne 1.11.2019, která mu byla uhrazena z prostředků České republiky.
26. Podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.
27. Soud uložil dle výsledků řízení nahradit náklady vynaložené státem navrhovatelům a), b), přičemž v plném rozsahu odkazuje na výše uvedenou argumentaci co do procesního zavinění zastavení tohoto řízení a na absenci důvodů zvláštního zřetele hodných ve smyslu ust. § 150 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do patnácti dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha 30.12.2021

JUDr. Lenka Macák Dolejšová v. r.
samosoudkyně